

РЕШЕНИЕ

№ 3732

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9690** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Б. К., ЕГН [ЕГН] против Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020002747-091-001 от 18.03.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията изменен с Решение №1365/02.09.2021г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) – [населено място] при ЦУ на НАП. Излагат се доводи, че не са налице никакви доказателства или индиция за укриване на факти и обстоятелства в процесния РА. Към съда се отправя искане да отмени РА.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Д., поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител – гл. юрисконсулт З., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

СГП, уведомена, не изпраща представител.

От фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020002747-020-001 от 13.05.2020

г. е възложено извършването на ревизия на Р. Б. К. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за отговорност за задължения на дружеството за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения; за ДОО за осигурители по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за периодите от 01.12.2014 г. до 31.01.2019 г.; за здравно осигуряване за осигурители по Закона за здравно осигуряване /ЗЗО/ и за Универсален пенсионен фонд за осигурители по КСО за периодите от 01.12.2014 г. до 31.01.2019 г. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 17.06.2020 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 17.09.2020 г. Със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/

№Р-22221020002747-020-002 от 15.09.2020 г. е продължен срокът за приключване на производството до 17.11.2020 г. Заповедите са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020002747-092-001 от 21.12.2020 г., връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 08.01.2021 г. По реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу констатациите и предложението за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК в РД, прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020002747-091-001 от 18.03.2021 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 12.05.2021 г. Ангажирана е отговорност на Р. Б. К. в качеството му на управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, за цитираните по-горе задължения на дружеството по периоди и в общ размер на 93_817,88 лв. Начислени са и лихви в общ размер на 42_181,15 лв. Задълженията на дружеството са съгласно подадени от дружеството декларации за данъци и осигурителни вноски.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за периодите, посочени в заповедта за възлагане.

Р. К. за ревизираните данъчни периоди е едноличен собственик на капитала и управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 и чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020002747-040-001 от 15.06.2020 г. Представени са единствено писмени обяснения с вх. №59-00-652 от 30.06.2020 г. Според обяснения от ревизираното лице, по подадените от него декларации за данъци и осигурителни вноски добросъвестно е извършвал плащания до момента на блокиране на сметките за принудително събиране, с което дейността му била силно затруднена. След това давал приоритет на изплащането на трудовите задължения на служителите. Относно намаляването на сумите по счетоводна сметка Каса и увеличаване на сумите на счетоводна сметка Подотчетни лица за 2014 г. е посочил, че купюрите не се съхранявали в касата и поради тази причина са изведени от тази счетоводна сметка, с цел вярното и точно отразяване на реалната ситуация. С тези

пари били изплащани възнагражденията на служителите.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, обективирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221420102770-141-001 от 15.12.2020 г.

С Протокол №Р-22221020002717-П.-001 от 15.11.2020 г. са приобщени доказателства, събрани при извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на Р. К., приключила с Протокол №П-22221019055679-073-001 от 08.04.2020 г.

Изготвеното за целите на ревизията ИПДПОЗЛ ЕООД е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК при извършена насрещна проверка на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, в отговор на което не са представени изисканите документи. Приобщени са оборотни ведомости, извлечения от банковата сметка на дружеството за периодите от 08.01.2014 г. до 11.06.2014 г.

В хода на ревизията за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК е установено и не е предмет на спор, че ревизираното лице е било едноличен собственик на капитала и управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД за ревизираните периоди. Посочено е, че „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД е задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК и за ревизираните периоди има задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

За периодите в обхвата на настоящата ревизия „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД е подавало, в законоустановените срокове, декларации по ЗКПО, декларации обр. 1 и обр. 6 за дължими Д., вноски за ДОО, УПФ и ЗОВ. Декларираните публични задължения не са платени. Дружеството има непогасени задължения за КД, данък върху доходите от трудови правоотношения и осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗОВ.

Съгласно приобщената справка СД-134 от дирекция „Събиране“ на ТД на НАП С., „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД има образувано изпълнително дело №190740323 от 2019 г. с общ размер на задълженията 176_024,88 лв. Дългът на лицето е класифициран като „несъбираем“. От проученото имуществено състояние на длъжника е установено, че дружеството не притежава имущество, в т. ч. и авоари по банкови сметки.

По приобщените данни за движението по банковата сметка на дружеството в „БАНКА ДСК“ ЕАД е установено, че за периодите от 08.01.2014 г. до 11.06.2014 г. Р. К. и упълномощени от него лица са изтеглили на каса или чрез АТМ сума в общ размер на 107_800,00 лв., за която не е представил доказателства, че е внесена в касата на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД.

По данни единствено от представената в предхождащата ревизията проверка оборотна ведомост е установено, че за 2018 г. по дебита на счетоводна сметка 122 – „Неразпределена печалба“ е отчетен дебитен оборот в размер на 68_100,00 лв., като сметката е кредитирана със сметка 429 - Разчети със съдружници в размер на 64_734,00 лв. и 454 - Разчети за данъци върху доходите на физическите лица. Отчетен е дебитен оборот по сметка 429 в размер на 64_664,36 лв.

При извършен анализ на движението на счетоводна сметка 422 – „Подотчетни лица“, отново по приобщените оборотни ведомости от органите по приходите е посочено, че през 2014 г. са отчетени дебитни обороти в размер на 150_000,00 лв. и крайно дебитно салдо към 31.12.2014 г. в същия размер - 150_000,00 лв. През 2015 г. по сметката не са отчетени начални салда, отчетено е дебитен оборот и дебитно салдо в размер на 130_000,00 лв. Към 31.12.2016 г. по сметка 422 е отчетено дебитно салдо в размер на 62_356,55 лв.; към 31.12.2017 г. и към 31.12.2018 г. е отчетено дебитно салдо в размер

на 25_944,03 лв. и към 31.12.2019 г. по сметка 422 салдото е в размер на 0,00 лв.

През ревизираните периоди дружеството е имало наети лица по трудови правоотношения, за които са подавани декларации обр. 1 и обр. 6, декларирани са задължения по ЗДДФЛ и осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗОВ. Не са платени декларациите данъци и осигурителни вноски, както и КД за 2014 г.

Лицето редовно е подавало предвидените в данъчното и осигурителното законодателство декларации, като няма данни подадената информация да е била невярна, непълна или неточна. В този смисъл не е установено наличие на укрити факти и обстоятелства от Р. К. и действия, които да попречат на събиране на задълженията.

Предвид констатациите относно извършени тегления от банковите сметки в началото на 2014 г., сумите отчетени в сметка – Подотчетни лица през ревизираните периоди и намаляващото салдо по сметка – Неразпределена печалба през 2018 г., органите по приходите са формирали извод, че са налице обстоятелствата по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране на отговорност на Р. К., в качеството му на управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД за непогасените задължения за данъци и осигурителни вноски. Приели са, че тези действия през четирите години и два месеца /декември 2014 г. – януари 2019 г./ са довели до намаляване на паричните средства, като от това е произлязла и невъзможността да се заплатят дължимите данъци и осигурителни вноски за периодите от м. 12.2014 г. до м. 01.2019 г., както и задълженията за КД за 2014 г. Заключили са, че управителят умишлено е извършил отклоняване на средства от юридическото лице за покриване на лични нужди. Така извършените тегления от сметката на дружеството са довели до намаляване на неговото имущество, което от своя страна е довело до невъзможност за погасяване на задълженията на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД. Относно сумите, отчетени в подотчетното лице, чиято пряка връзка е установена с тегления от лицето суми от разплащателната сметка на дружеството и намаляващото салдо по сметка 122 – „Неразпределена печалба“, органите по приходите са посочили, че се установява прикрито разпределение на дивидент. Чрез тези свои действия управителят е съзнавал и целял непогасяване на данъчните задължения чрез изграден от него механизъм за отклоняване на активи на дружеството. Посочено е, че ревизираното лице е извършило плащания от имуществото на представляваното от него дружество в своя полза, които са намалили имуществото и са довели до несъбираемост на публичните задължения.

При така установената фактическа обстановка и с оглед квалифицирания дълг като несъбираем, съгласно справка СД-134 от дирекция Събиране на ТД на НАП С. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, на Р. Б. К., в качеството му на управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, е ангажирана отговорност за непогасени задължения за данъци и осигурителни вноски в размер на 93_817,88 лв. Начислени са лихви върху задълженията в общ размер на 42_181,15 лв.

РА е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция ОДОП С., който с Решение №1365/02.09.2021г., го е изменил, като вместо задължения в общ размер на 135_999,03 лв., определям на отговорност за задължения за корпоративен данък, за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за ДОО за осигурители и за здравноосигурителни вноски за осигурители и за осигурителни вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД в общ размер на 64_664,36 лв.

Правни изводи:

Оспорването е упражнено в рамките на срока по чл.156, ал.1 от ДОПК. С атакувания ревизионен акт се установяват данъчни задължения за оспорващото лице и това обстоятелство предполага съществуването на пряк, личен и непосредствен правен интерес от провеждане на неговата съдебна проверка за законосъобразност. Жалбата до съда е депозирана след изчерпване на възможността за обжалване на РА по административен ред, което е приключило с решение на горестоящия административен орган, с което РА е изменен. Поради това и след като е депозирана срещу подлежащ на оспорване акт, пред надлежния съд и в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, за което е налице правен интерес за оспорването, жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Видно от Заповед №РД-02-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., издадена на основание чл.11, ал.1 от ЗНАП, вр. чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, е налице оправомощаване на началниците на сектори в отдел „Ревизии“ (сред които е и М. К.) да издават заповеди за възлагане на ревизии. Според правилото чл.119, ал.2 от ДОПК РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на същата. В конкретния случай автори на обжалваното произнасяне са М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, поради което следва да се приеме, че това нормативно изискване е спазено. Издателите на оспорения акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен, налице е и териториална компетентност на същите, тъй като са част от териториалната дирекция на НАП [населено място], която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК.

Постановеният РА, чиято неразделна част е РД, както и решението на ответника, с което е потвърден РА, обективират не само фактическите основания на органите по приходите във връзка с определените задължения за данъци на ревизираното лице, но също се посочват и правните основания за произнасянето им. Публичните вземания са конкретизирани в достатъчна степен на яснота по основание, размер и субект. Посочени са данни за ревизираното лице, за име и длъжност на авторите на РА. Съдържа се информация за обхвата на ревизията. Посочен е срока и органа, пред който може да се обжалва съобразно изискванията на чл.120 от ДОПК.

Видно от материалите по ревизионната преписка РА е подписан от посочените като негови издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл.13, ал.3 от ЗЕДЕП. Електронният подпис е приравнен на саморъчен съгласно изричното указание на чл.13, ал.4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл.24 от ЗЕДЕП. По определението на чл.13, ал.1 от Закона за електронния подпис и електронния документ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 от ЗЕДЕП е усъвършенствен електронен подпис, който отговаря на изискването на чл.16 от Закона и той има значение на саморъчен подпис. За установяване на наличието на квалифициран електронен подпис е необходимо съгласно изискването на чл.16, ал.1 от ЗЕДЕП да е придружен от издадено от

доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за квалифициран електронен подпис, отговарящо на изискванията на чл.24 удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа, и да е създаден посредством устройство за сигурно създаване на подписа. Удостоверението за електронен подпис е средство за електронна идентификация и потвърждаване на самоличността на лицето, подписващо даден документ /файл/ . Удостоверението за електронен подпис е законово признато за еквивалент на саморъчен подпис за лицата, които притежават такова удостоверение. От представените удостоверения, като прикачен файл е видно, че подписите са положени от съответните лица, в периода на срока на действие на тези удостоверения. В тази връзка се установи, че РА (както и РД и ЗВР) е подписан с електронен подпис от лицата, посочени като негови издатели, с КЕП и в периода на действие на удостоверенията.

При тези данни съдът намира, че оспорения РА е издаден от компетентен орган и е съответстващ на законовите изисквания за форма на административен акт по чл.120 от ДОПК.

В подадената до съда жалба не се заявява оплакване за съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, а и служебната проверка не констатира подобен порок на протеклото административно производство. Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020002747-020-001 от 13.05.2020 г. е възложено извършването на ревизия на Р. Б. К. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за отговорност за задължения на дружеството за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения; за ДОО за осигурители по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за периодите от 01.12.2014 г. до 31.01.2019 г.; за здравно осигуряване за осигурители по Закона за здравно осигуряване /ЗЗО/ и за Универсален пенсионен фонд за осигурители по КСО за периодите от 01.12.2014 г. до 31.01.2019 г. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 17.06.2020 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 17.09.2020 г. Със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221020002747-020-002 от 15.09.2020 г. е продължен срокът за приключване на производството до 17.11.2020 г. Заповедите са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Срокът на ревизията е три месеца от връчване на заповедта. Спазен е срока по чл.114 от ДОПК. В 14-дневен срок след изтичането на срока за извършване на ревизията, е издаден РД при съблюдаване на разпоредбата на чл.117, ал.1 от ДОПК. РД е връчен на ревизираното лице. Съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК ревизионният акт се издава в 14-дневен срок от подаване на възражение или от изтичане на срока за подаване на възражение. РА е издаден при съобразяване с правилото на чл.119, ал.2 от ДОПК. В обобщение съдът не констатира съществено нарушаване на разписаната административна процедура, рефлектиращо върху законосъобразността на атакувания РА.

Спор по фактите между страните няма. Спорът по делото е правен и е свързан с решаването на въпроса дали правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл.19 от ДОПК в качеството му на управител, представляващ „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД.

В мотивите на оспорения акт се съдържат основания за приложението и на чл.19, ал.1 от ДОПК и на чл.19, ал.2 от ДОПК, които текстове съдържат различни фактически състави за възникване на отговорност за данъци на трети лица. Настоящият съдебен състав намира, че в случая не са налице всички елементи на нито един от двата посочени законови състава, поради следните съображения: Съгласно чл.19, ал.1 и ал.2 от Д. формите на проявление на действието на субекта на отговорност по тези текстове са: 1. укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, като лицето отговаря за несъбраното задължение и се касае за пасивно действие; 2.недобросъвестно извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 или т.2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; 3.отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, като тук субектът отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Елементите от фактическия състав по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК са: 1.лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл.14, т.1 и т.2 ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения; 2.да е налице поведение на това, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител или съответно разпоредителни действия с имуществото на дружеството; 3.причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски; 4.невъзможност за събиране на публични вземания - данъци и задължителни осигурителни вноски.

Тежестта на установяване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органа по приходите, който следва да докаже същите съгласно изискванията на чл.170, ал.1 АПК във вр. с § 2 ДР ДОПК.

В разглеждания случай не се спори по делото, че през ревизирия период Р. К. е управител на „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД, което сочи, че е налице първата материално-правна предпоставка от фактическия състав и на чл.19, ал.2 от ДОПК.

По делото не се спори също, че „ЕЛВИ ЕЛЕКТРО“ ЕООД е задължено лице по чл.14, т.1 или т.2 ДОПК, следователно е налице и вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК.

За отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК следва да се има предвид, че видовете

действия по този текст са законово регламентирани и могат да бъдат сведени до три групи: 1.Субектът извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице, каквито данни в разглеждания случай не са налице; 2.**Извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент**, каквито твърдения в случая се съдържат едва в потвърдителното решение на Директора на ОДОП; 3.Субектът отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. Тук се касае за отчуждаване на имуществото или самото предприятие, като в последния случай е налице преминаване на собствеността върху имуществото или самото предприятие в собственост на трето лице. Действието по своето естество следва да е такова, че да има прехвърлително действие. По отношение на твърдението за скрито разпределение на печалба или дивидент, прието едва в решението на Директора на ОДОП, следва да се отбележи следното.

От представените по делото доказателства не се установява такова плащане на жалбоподателя, което да може да се квалифицира като недобросъвестно по смисъла на изброяването в разпоредбата и конкретно то да е довело до непогасяването на задълженията.

Логиката на органите по приходите, е че щом жалбоподателят в качеството на управител е подписвал решения на Общото събрание дружеството да изплати дивиденди, вместо преди това да изплати публичните задължения на дружеството, то е действал недобросъвестно и е налице хипотеза на чл.19, ал.2 от ДОПК. Тази логическа и правна конструкция обаче, макар и принципно състоятелна, не се доказва по безопасен начин по делото. На първо място, не е доказано извършеното плащане на дивидента от имуществото на задълженото лице кога и как е станало. Единствените констатации относно налични парични средства в брой в касата на дружеството, се извеждат в РД, където се посочва, че при ревизията е установено, че в представената в ТД на НАП –С. оборотна ведомост на „Елви електро“ ЕООД е установено, че за 2018 г. по дебита на счетоводна сметка 122 – „Неразпределена печалба“ е отчетен дебитен оборот в размер на 68_100,00 лв., като сметката е кредитирана със сметка 429 – „Разчети със съдружници“ в размер на 64_734,00 лв. и 454 – „Разчети за данъци върху доходите на физическите лица“. Към 31.12.2018 г. е отчетен дебитен оборот по сметка 429 в размер на 64_664,36 лв.

Какво е състоянието на касата преди и след решенията за изплащане на дивиденди не става ясно, не е ясно какво е дебитното салдо на оборотната ведомост за годината на твърдяно от органите по приходите изплащане на дивидент.

Едва в решението от административното обжалване ответникът посочва, че при извършена проверка в информационните масиви на НАП се констатира, че няма данни данъчнозадълженото юридическо лице да е подало справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатен дивидент, нито декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и да е платило данък дивидент, вследствие на изплатената печалба на дружеството. Следва да се има предвид, че неплащането на декларирания данък върху дивидентите не е относимо в настоящото производство.

При тези данни се налага изводът, че липсва третият елемент на отговорността и по чл.19, ал.2 от ДОПК.

Четвъртият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК и чл.19, ал.2 от ДОПК е наличието на причинно-следствена връзка между извършеното действие и невъзможността да бъдат събрани или погасени задължения. Отговорността по чл. 19, ал.2 от ДОПК ще бъде реализирана само когато невъзможността да бъде събрано или погасено вземането се дължи на поведението на третото лице. Без проследяване на наличностите и движението на паричните средства на дружеството и това как и кога са изплатени дивидентите, не може да се приеме, че по повод на действията на жалбоподателя, дружество е изпаднало в състояние да не може да заплати задълженията си. Следователно, не е доказана безспорно причинно-следствена връзка решението за изпачане на дивиденти и несъбираемостта на задълженията, което е и следващата предпоставка.

Като е достигнал до друг извод, органът по приходите е тълкувал и приложил материалния закон неправилно.

При така изложените разсъждения жалбата се явява основателна и следва да се уважи, а оспорения РА да се отмени изцяло.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Б. К., ЕГН [ЕГН] - Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020002747-091-001 от 18.03.2021 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията изменен с Решение №1365/02.09.2021г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) – [населено място] при ЦУ на НАП.

Решението може да се обжалва по касационен ред в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: